

На, весела е пролѣтъ-та
 Пріятно е време-то;
 Но тъменъ е за менъ свѣта
 И тѣжно ми сърце-то.

Въ горж-тѣ славей ако пѣй
 На жалость отговара,
 И тихій вѣтрецъ ако вѣй
 Охлади-тѣ ми сърцара.

Шумливи росни вѣтрове
 Тѣги нераспилаватъ,
 Градински, полски цвѣтове
 Не ма развеселаватъ.

Отъ тѣкашны-тѣ красоты
 Вѣдна не ма приблича,
 Къмъ тѣхъ сърце-то не лѣти
 Не можъ да ги обича.

Догдѣ-то ходи-ж по свѣта,
 О милинка дѣщице!
 Не ти забравамъ хѣбостъ-тѣ
 Засмѣно-то ти лице.